

Colònia de Santa Maria

Súria

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: C/ Lleida - Ctra. a Castelladral.- Pça Santa Maria.
Emplaçament Antiga partida separada del nucli antic pel torrent dels Galàpets

Coordenades:

Latitud: 41.833324072026
Longitud: 1.7540111836487
UTM Est (X): 396540
UTM Nord (Y): 4632021

Classificació

Número de fitxa 08274 - 39
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme Noucentisme
Segle XX
Any 1918
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Hi ha obres puntuals de restauració amb materials i dissenys que no tenen res a veure amb el conjunt.
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: BCIL 5248-I. Aprovació definitiva comissió urbanisme 21/01/2003
Data aprovació: dt., 21/01/2003 - 12:00
Número inventari IPA 17224-17225
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Fitxes associades:

Mines de potassa

Autor de la fitxa

ARQUEOCIÈNCIA- J.M. Huéllamo

Data de registre de la fitxa:

ds., 27/11/1999 - 01:00

Autor de la darrera

Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.

revisió:

Data de la darrera revisió: dj., 23/09/2021 - 13:00

Descripció

La colònia queda delimitada pel C/ Lleida, la Ctra. de Castelladral i la plaça de Santa Maria. Les vivendes d'aquest barri corresponen fonamentalment a dues tipologies: cases-bloc per als obrers i xalets on vivien, per aquest ordre, des de la part alta del turó fins a la carretera: els encarregats, facultatius, enginyers i, finalment, el director. Tot està construït en totxo i als voltants dels seixanta s'hi van construir altres a imitació dels antics. Els carrers de més interès són l'avinguda de Santa Bàrbara i el carrer de les Flors on es pot apreciar la distribució típica dels blocs. Presenten tres pisos, amb paraments de totxo vist, obertures amb arcs de totxo i en alguns blocs l'accés es fa mitjançant uns graons, existint en la part del davant, uns petits jardins. En el carrer de les Flors abans estaven els safareigs. Els edificis tenen l'aspecte d'una colònia industrial belga. Les vivendes van perdent, de mica en mica, el seu aspecte original, amb la substitució d'elements com, per exemple, els porticons de fusta de les finestres que han desaparegut en moltes d'elles. S'han afegit nous acabats a les façanes, tan anteriors com posteriors, com arrebossats a on abans no hi havia. Baixant l'avinguda de Santa Bàrbara s'arriba fins els xalets. Al carrer de les Moreres, a dalt de les façanes hi ha uns plafons de ceràmica vidrada amb representació d'unes flors en verd emmarcant la data de "1918". L'altre costat del carrer Fonhier presenta un canvi de tipologia constructiva donant-se uns edificis decorats amb línies de terrissa que alternen els colors verds i blancs.

Observacions:

Hi ha una capelleta a la Mare de Deu, a la cruïlla amb l'Av. Santa Bàrbara. Es tracta d'una capella sobre pilar. Va ser col·locada el 1957 i beneïda el mateix any pel bisbe de Solsona, Sr. Vicente Enrique y Tarancón (REGUANT, 1997).

Història

L'any 1918, en posar-se en explotació les mines de potassa, l'empresa va construir aquí, uns habitatges per als seus obrers (REGUANT, 1988). Per a fer la colònia la companyia Solvay va adquirir uns terrenys al costat de l'antiga església de Santa Maria (SOLER, 1985). Entre els blocs d'habitatge hi havia unes construccions allargades on estaven els lavabos i els safareigs (REGUANT, 1997). Actualment els treballadors han anat accedint a la propietat dels habitatges (SOLER, 1985).

Bibliografia

CASTELLANO, A.; MASSANA, I.; REGUANT, J. (1983) Súria. Km. 0, Súria.

REGUANT i AGUT, Josep (1988) "Súria", Història de les comarques de Catalunya. Bages". Volum II, pp. 475-502, Manresa, Edicions Parcir, Edicions selectes.

REGUANT i AGUT, Josep (1997) Sùria. Història en imatges 1894-1975. Col·lecció "Fotografia històrica", núm. 4. Manresa: Angle Editorial, Centre d'Estudis del Bages.

SOLER I CLARIANA, Pau (1985) Sùria, el meu poble. Sùria.

